

SCHATTEN IN DE "DEATH PITS"

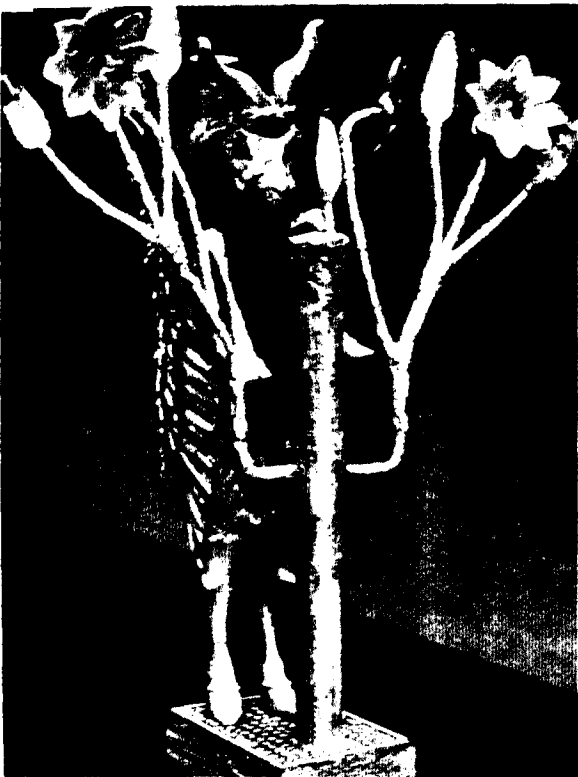
Ur der Chaldeeën was de vaderstad van Abraham. De ontdekking van de koninklijke graven bracht voorbeelden aan het licht van de cultuur die daar heerste aan het einde van de periode van de Vroege Dynastie - ongeveer vijfhonderd jaar voor de tijd van Abraham.

In de zestien, met baksteen overkoepelde graven, werden mensenoffers gevonden die geofferd waren om de eigenaar te vergezellen naar het volgende leven. Negenenvijftig lichamen werden in één van deze gevonden, veertig in een ander en vierenzeventig in een derde. Er waren voerlui, stalknechten, soldaten, muzikanten en harem-vrouwen. Strijdwagens, beladen met schatten waren langs hellingen in de kuilen gereden.

Door een cylinder, gemaakt van Lapis Lazuli, werd de bewoner van één graf geïdentificeerd als Lady Shub-ad en haar overvloedige hoofdtooi bestond o.a. uit een gouden band

van acht meter. Vlakbij werden gevonden: het beroemde beeldje van de Ram - gevangen in het struikgewas -, de mooie gouden dolk met zijn gouden schede en ook de helm van geslagen goud. De helm was gemaakt in de vorm van een pruik met haar-

Ram in het struikgewas

lokken, in reliëf, en iedere haar was als een fijne lijn ingegraveerd. Fijngevormde drinkvaten en schalen geven eveneens uitstekende voorbeelden van het vakmanschap van de goudsmeden.

Dichtbij de "Death Pits" staat de zikkoerat (pyramide) van Ur. Het idee van de pyramide verbreidde zich naar het zuiden naar het voorbeeld van de oude Toren van Babel.

In Ur werd de zikkoerat mijlen ver in de omtrek het centrum van aanbidding. Met zijn zeven platformen, bedekt met geglazuurde tegels, waarvan één met goud, haalt men zich het kleurenpalet van de zeven concentrische muren van Ecbatana voor de geest, zoals dit beschreven werd door Herodotus.

Wat moet het geschitterd hebben in al zijn oogverblindende schoonheid toen Abraham, een jongeman, de processie van de priesters gadesloeg die in een kleurrijke optocht de drievoudige trap bestegen naar het heiligdom op het bovenste platform.

Men ziet herhaaldelijk in de oude wereld hoeveel nadruk er werd gelegd op de kwestie van leven na de dood en de voorzieningen voor de volgende wereld. Ontelbare schatten werden meebeegraven, omdat men ervan overtuigd was materiële dingen nodig te hebben in het volgende leven. Het christelijk geloof legt eveneens nadruk op het leven na de dood, maar zonder de vervormingen die in de heidense ritens waren binnengeslopen.

De schat van de Christenen is iets anders dan beegraven goud en juwelen, maar ondanks dat, niet zo tastbaar.

De
Lac
Shu
Aa

Een moderne 'Shub-ad'